

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. ΣΤ΄

ΑΡΙΘ. 62.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τούς ἐντός τοῦ Κράτους
ἀνὰ 12 φύλλα Σελήν. 2
Διὰ τούς ἐν Ἑλλάδι, Δραχ.
μὰς 4
Διὰ τούς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμή καταχωρήσεως, ἡ
ραμμὴ ὄβολ. παλ. . . . 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐπιταθῆναι εἰς τὸ Τυπογραφεῖον
«ΠΑΝΑΤΟΛΗ». Αἱ δὲ ἐπι-
ταγῆς, ἐπιγράφονται τῷ
Συτάκτῃ τῆς «Διαολα-
ποθῆκης.»

Κεφ. αὐθιγὰ τῆ 17 Ὀκτωβρίου 1862.

ΦΑΥΡΙΑΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΘΡΑΙΣ.

Πατριώται ἀληθεῖς,
Ἄν δὲν εἴσατε ἐσεῖς,
Γελιοῖτε οὐ κανεῖς
Δὲν θὲ νὰ ἴτανε σ' τῆ γῆς
Παρ' ΕΓΩ κι' ὁ Νικολῆς.
(κᾶπουτς).

Ῥιζοσπάστης. Ἐπιτρέπεται ;
Ἄληθῆς Ῥιζοσπάστης. Peut-on
entrer ?

Χορὸς νηπίων. Θέλουμε νὰ ἴποῦμε
κι' ἐμεῖς, θέλουμε νὰ ἴποῦμε κι' ἐμεῖς. Οὐρ-
ρρα!

Διαολαποθήκη. Μοῦ κακοφαίνεται
ποῦ μ' εὑρίσκετε en petite toilette . . . ὅμως
ὀρίσατε . . . (Παιδιά, γέροντες καὶ παλιμπαιδες,
τί καμπιόνι εἶναι ἐτοῦτα ! . . . σοῦ φαίνεται
καὶ ἐκινήσανε γιὰ κανένα μασκαροχορὸ καὶ ὄ-
χι γιὰ ἐπίσκεψι = νὰν τούς ἴδοῦμε καλλίτερα:
Ὁ ἕνας εἶναι νέος παιδί ὁποῦ μόλις πρέπει
νὰ ὀγῆκε ἀπὸ τὸ γυμνάσιο, τὸ ρούχο ποῦ φο-
ρεῖ, κλαίει ἀπάνου του καὶ σκούζει πῶς εἶναι
ξένο, στοιχηματίζω πῶς εἶναι τοῦ πατέρα του
ἂν δὲν ἦναι καὶ τοῦ νόου του = Τὴ μανία
ποῦ ἔχουνε ἐτοῦτα τὰ παιδιά, μόλις γεννιάζου-
νε νὰ μιμοῦνται τούς μεγάλους! κοττάτε τώρα
νὰ πάη νὰ φορέσῃ ἕνα σκοῦτί ποῦ δὲν εἶναι
γιὰ τὴ πλάταις του! — Καὶ μὲ τί ἄρια ποῦ

τὸ χολασέρνει ! λὲς κι' ἀρχινάει νὰ πιστεῦῃ
πῶς εἶναι δικό του, τέτοια δύναμι ἔχει ἡ φαν-
τασία στὰ παιδιά! νὰ ἐμπερδεύουτε στὰ ποδά-
ρια του νὰ ἴδοῦμε κανένα ξαφνικό· τὸ καλὸ εἶ-
ναι ποῦ ἔχει ἐκεῖνα τὰ ἀγγελούδια ποῦ τοῦ τὸ
βαστάνε — Ὁ ἄλλος εἶναι Ἀρλεκίνος σωστός
— Ἐκειὸς, νάνος ποῦ μὲ τὸ γιγαντικό του φό-
ρεμα φαίνεται πουλιὸ νάνος ἀπὸ ὅτι εἶναι, ἐ-
τοῦτος, γέροντας, θέλει νὰ νεανισθῇ καὶ γί-
νεται κούχτιο — Ὡ ἀρχόντες μου, ἐλησμο-
νήσατε τάχα πῶς τὰ ρούχα καὶ τὰ λόγια δὲν
κάνουν τὸν ἄνθρωπο ; ἐλησμονήσατε πῶς ὁ
γαῖδαρος ὅπως καὶ ἂν βαλθῇ καὶ ὅπως καὶ ἂν
γκαρίζῃ, εἶναι πάντα γαῖδαρος ; Μὰ ἄς ἀκού-
σουμε τί ὀρίζουνε) Ὡ! Κύριοί μου ! λοιπὸν ; . .

Ῥιζ. — Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ῥιζοσπάστης Ῥιζο-
σπαστάτος ἀπὸ τὰ Ῥιζοσπαστάτα.

Διαο. — Μὲ ταῖς ὑγίαις σου — Καὶ ὡς
φαίνεται, στὸ χωρεῖό σου θὰ κάνεις τὸ δάσκαλο,
γιατὶ βλέπω ἕνα σωρὸ λιανόπαιδα ποῦ σ' ἀκο-
λουθάνε.

Ῥιζ. — Ὅχι, ὄχι, αὐτὰ ὄλα ὁποῦ βλέπετε καὶ
πολλὰ ἄλλα ποῦ θὲ νὰ ἴδητε, εἶναι ἀδέλφια μου
ἀνήλικα ποῦ ἐπιτροπεύω καὶ ἐκεῖνα πάλιν . . .

Διαο. — Σὲ ὑπηρετοῦνε· ἐξαιρετα ἐξαιρε-
τα, οἱ ἐπίτροποι πρέπει κατὶ νὰ ὀφελιῶνται
ἀπὸ τούς ἐπιτροπευομένους, τὸ πρᾶγμα εἶναι
φυσικόν.

Ἄληθ. Ριζ. — Καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἄληθ-
ῆς Ῥιζοσπάστης ἀπὸ τὸ Κᾶστρο.

Διαο. — Καλορίζικος. Εἶσαι λοιπὸν συμ-
πατριώτης τοῦ Θεοδῶρ Κλαδαντζῆ, τοῦ περι-

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

κλεῦς ἐκείνου ἀνδρός, τοῦ ὁποίου τὰ πατριωτικά αἰσθήματα ἀφίνουν κάθε διτῶ ἡμέραις ἐποχὴν;

Ἀληθ. Ρ. Συμπatriώτης του ἂν θέλετε, ὡς ὁ Λεωνίδης ἦτο συμπatriώτης τοῦ Ἐριάλτου.

Διαο. — Τῆ ἀληθείᾳ Κύριε ἀληθορίζοσπάστα παραταπεινόνεσθε καὶ κάποιον ἀδικεῖτε ἀπὸ τοὺς τέσσαρας. Μὰ πέμουτε στὸ Θεῖο σας, εἰσθε τοῦλάχιστον συγγενεῖς μὲ τὸν ἐδῶ παρόντα Ῥιζοσπαστάτον ἀφοῦ ἔχετε τὸ αὐτὸ ὄνομα;

Ἀληθ. Ρ. Δὲν τὸν γνωρίζω, ὑποθέτω ὅμως ὅτι θὰ εἶναι νόθος κανενὸς ἀμαρτωλοῦ συγγενοῦς μου. Εἰς μίαν πολυαριθμὸν οικογένειαν ὡς εἶναι ἡ ἰδική μας, δὲν εἶναι ποσῶς παράδοξον, ν' ἀπαντῶνται καὶ τοιοῦτου εἶδους ἐκτρώματα.

Ριζ. Νόθος !! Ἐγὼ νόθος !!! γέρο . . . ἂν δὲν ἦτουν συγγενής μου σὲ ἔστελλα καὶ πάλιν εἰς τὸν διάβολον ὁποῦ ἐμουρτάκεψες.

Διαο. Σιωπῆ Κύριοι, ἐνθυμηθεῖτε ὅτι εὐρῖσκεσθε . . .

Ριζ. Μὴ τὸν πιστεύετε Κυρά μου, μὴ τὸν πιστεύετε. Ἐγὼ εἶμαι ἕκγονός του, τίποτε ὀλιγότερον παρὰ ἕκγονός του, καὶ κατ' εὐθείαν γραμμὴν υἱὸς τοῦ Φιλελευθέρου καὶ τῆς Ἐνώσεως, ἐξ ἑδελφός τοῦ Χωρικοῦ καὶ συμπέθερος τῆς Φωνῆς τοῦ Ἰονίου. Μ' ἂν τώρα πλέον δὲν μὲ γνωρίζει ἄς μὴν σὰς παραξοφαινεται, ἐπειδὴ αὐτὸς ἀπέθανε.

Διαο. Ἀπέθανε! τί διάλολος;

Ριζ. Μάλιστα μάλιστα, ἀπέθανε καὶ ἐβρικολάκισσε, καὶ καθὼς ξέρετε, οἱ βρικολάκοι δὲν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸν κόσμον παρὰ διὰ νὰ τρώγουν τὰ παιδιὰ τους (στρεφόμενος πρὸς τὸν Α. Ρ.) Μὰ καλλίτερα νὰ φᾶς τὰ κάκα σου καταρχάμενε, παρὰ νὰ φᾶς ἐμὲ ποῦ εἶμαι ἡ μόνη ἐλπίς τῆς ὀρθοδοξίας! . . . (πρὸς τὴν Δ.) Θέλετε καὶ ἄλλην ἀπόδειξιν τῆς καταγωγῆς μου; Κυττάξτε με καλὰ, δὲν ὁμοιάζω ὅλος εἰς τὸν μακαρίτην πατέρα μου, τὸν ποτὲ Ῥιζοσπαστήν;

Διαο λ. Πραγματικῶς, ἂν νὰ θελες κόψης τὸ κεφάλι σου καὶ νὰ τὸ φορέσης.

Ριζ. (χορδομένος). Ah! Madame. Est-ce que je n' ai pas une fausse ressemblance avec lui!

Διαο. Oui Monsieur, vous l' avez très-fausse

Ριζοσ. Καὶ ἐπομένως ἡ φωνή;

Διαο λ. Ὅταν τὴν χοντρένετε.

Ριζοσ. Καὶ αὐτὰ τὰ θαρράλεα κινήματα δὲν προδίδουν ἄρα γε τὴν καταγωγὴν μου;

Διαλ. Ὡ, βέβαια, ἔχετε καὶ πολλὰ ἄλλα προδοτικά τῆς καταγωγῆς σου γνωρίσματα.

Ριζ. Καὶ ἐπομένως τὸ βούχο δὲν εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφοροῦσε ὁ ἐν μοναῖς δικαίων γεννήτωρ μου;

Διαο λ. Ναι ναι, μολοντί! l' abito non fa il monaco.

Ριζοσ. Il monaco no, ma il Risospasta si.

Διαλ. Μὰ Κύριοί μου ὅτι ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε, πέτε το γιατί σπουδάζω.

Ἀληθ. Ριζ. Ἐγὼ θὰ μιλήσω.

Ριζ. Ἐσὺ νὰ μιλής κάθε ψυχασάββατο.

Διαο. . . Οὐ φ φ φ φ φ! Ἐσκασα, Μιλήσετε λοιπὸν συγχρόνως διπλοκάμπανο.

Ριζ. Ἐγὼ ἐγὼ, ἰδοὺ ἀρχίζω!.. τὸ βούχον τοῦτο ὡς βλέπετε δὲν εἶναι καθυτὸ ἐδικόν μου, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ξένο διότι εἶναι τοῦ μακαρίτου πατρός μου, τὸ ἐκληρονόμησα Κύριοι δὲν τὸ ἐσφετερίσθην, ἐν πλήρει δικαίωματι, οὐχὶ δι' ἀρπαγῆς, ἐνώπιον πάντων, καὶ οὐχὶ ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ. Τὸ φορῶ διότι μοῦ ἀρέσει, τὸ φορῶ διότι μοῦ στέκει, τὸ φορῶ διότι ἐμφαίνει καὶ προδίδει τὴν καταγωγὴν μου, τὸ φορῶ τέλος διότι δὲν ἔχω ἄλλο. Εἶναι ὀλίγον τι μακρὺ, ἀλλὰ εἶναι τοῦ συρμοῦ, καὶ ἔπειτα πῶς καὶ διτιτὶ νὰ τὸ χαλάσω; καὶ ἂν ἀξήνω; καὶ ἂν φυλήνω; καὶ ἂν πυχῆνω; . . . Ἐκ τούτων ὅλων ἀριδῆλως ἐμφαίνεται ὅτι εἶμαι ὁ Ῥιζοσπαστής Ῥιζοσπαστάτος ἀπὸ τὰ Ῥιζοσπαστάτα.

Διαο λ. Ναι ναι. Ῥάβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα ζρέχει.

Ριζοσ. Πάει καλὰ! πάει καλὰ, ἀκούσατε ὅμως καὶ τὰ ἐπιλοιπα καὶ φρρρίξατε, (κωμικοτραγικῶς περιφερόμενος καὶ θεατρικῶς ἀπαγγέλλων) Πολλοὶ, πολλὰκις, καὶ πολυτρόπως, καὶ νῦν καὶ πάντοτε, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, ἀσκόπως ἢ ἐν προθέσει, εἰλικρινῶς ἢ δολίως, προσεπάθησαν νὰ ὀρίσωσι τὸν Ῥιζοσπαστισμὸν, Διτιτὶ καὶ πῶς;

Διαο λ. Στὸ Θεῖο σου Κύρ Ῥιζοσπαστάτε μὴν ξεσκάψης ἀγγεῖά κομπωμένα, μὴ σηκωθῶν οἱ πεταμένοι καὶ σκιάξουν τοὺς ζωντανούς.

Ριζ. Οἱ Ἐπιτηνῆσοι λοιπὸν δὲν ἠσθάνθησαν ποτὲ, οὔτε τὸν πραορισμὸν των, οὔτε τὴν καταγωγὴν των.

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΟΒΑΤΙΝΟΥ

Διαολ. Ναῖσκε, δηλαδή, αἰσκε (ἀρχινάω νῦν τότε σκιάζομαι κιόλας.)

Ριζ. Θὰ ἦτο βλασφημία ἂν ἐλέγομεν ὅτι κατὰ τὸ 1849 ἀνεφάνη πρῶτον ὁ Ῥιζοσπαστισμὸς καὶ ὁ γλυκύτατος τῆς Ἐνώσεως πόθος.

Διαολ. Στάσαράντα ἐννειά; ποῦθε μποῦ καὶ ποῦθε μπά. Ἐκεῖ ἂν καλοξετάξης, ἐπρωτοφάνηκε τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας, καὶ ἐκεῖνοι ἐπρωτοπιθμήσανε τὴν Ἐνωσι.

Ριζ. Ἐνέργεια λοιπόν, ἐνέργεια καὶ οὐχὶ εὐχή!

Διαολ. (τραγωδοῦσα) «Λοιπὸν ἀδέλφια τὴ καρτεροῦμε» ποῦ λέει καὶ ὁ Μπάρμπα Ἀντώνιος.

Ριζ. Προσπάθεια καὶ οὐχὶ ἐπιθυμία!

Διαολ. Ναι, ναι, ἄς σφιχτοῦμε καὶ ὅ,τι ἔβγει ἐβγήκε!

Ριζ. Ἐλλάς καὶ οὐχὶ Ἐπτάνητος!

Διαολ. Ζήτω ὁ Ὅθωνας!

Ριζ. (τὴν πιάνει ἀπὸ τὸν λαιμὸ) Μίσος κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐχὶ συμπάθεια.

Διαολ. Εἴεε! παρασφίγγεις τὸ ἐπιχειρημα!

Ριζ. Ἀποχωρισμὸς καὶ οὐχὶ συμβίωσις!

Διαολ. *Bezie Divorzio per incompatibilita.*

Ριζ. Ἡθικὸν μεγαλεῖον καὶ οὐχὶ ὕλισμὸς συνεννόησις καὶ συνεργεία, πάλη καὶ τάφος.. (φεύγει ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἀλλαλάζοντα καὶ ἐπευφημοῦντα παιδιὰ.)

Διαολ. Ὅπου σοῦ εὐχομαι νὰ κοπιάσης τὸ γληγορότερο Κύριε μου. Μοῦ τὸ ἐγύρισε. Μπὰ Μπὰ καὶ τί ξεθέωμα ἦτανε ἐτοῦτο, μὲ τὸ βούχο του a c r e s c e καὶ μὲ τοὺς ἀνηλίκους του δορυφόρους!.. καλὰ λέει καὶ ὁ μῦθος παιδιὰ χαρβάς καὶ σύγνεφα. Ἐλα γιέ μου κόπιασε καὶ ἡ ἀφεντιά σου νὰ ξεμπερδεύουμε (ἀποκοιμήθηκε ὁ καχομοίρης)

Αλ. Ριζ. Αααα! Πέτε μου πρῶτο ἀπὸ εὐλα μὴν εἶναι κανένας ἀγύρτης ἐδῶ μέσα;...

Διαολ. Ἐγὼ δὲ βλέπω παρὰ τὴν ἀφεντιά σου... Ἄν ἔχης λοιπὸν τίποτες νὰ πῆς πέτο.

Αλ. Ρ. Πέτε μου εἰλικρινῶς, δὲν ἐμπόρω καὶ ἐγὼ νὰ ἀπεράσω διὰ νέος;

Διαολ. Γιὰ νέος ὄχι, ἀλλὰ διὰ νήπιον ναι, καὶ γὰρ φασι τοὺς γέροντας παλίμπαιδας γίγνεσθαι.

Αλ. Ρ. Πέτε μου εἰλικρινῶς πῶς σὰς φαίνεται τὸ φόρεμά μου;

Διαολ. Εἰλικρινῶς πάρα ἐντροπερὸ διὰ τὴν ἀληθινὴ σου ἡλικία.

Αλ. Ρ. Κυττάξατέ το ὅμως μετ' ἐπιστασίας. Ἴδετε, στὴ ράχη Ἄνα γέννησις ἐμπρὸς Χωρικὸς—Αἱ μόστραις Φιλελεύθερος, ἡ πούρσαις Ἀλήθεια καὶ τὰ πισηνὰ Βελτιώσεις.

Διαολ. Καὶ ὀνομάζεσθε τώρα;...

Αλ. Ρ. Ἀληθῆς Ῥιζοσπάστης.

Διαολ. Πρῶτα λοιπὸν ἦσαστε Ῥιζοσπάστης ψεύτικος;

Αλ. Ρ. Ὅχι δὰ, ἀλλὰ καταλαμβάνετε τώρα ποῦ ὅλα σφετερίζονται, ὅλα κλέπτονται, ὅλα παραποιῶνται...

Διαολ. Ἐλα ἐκατάλαβα, ἐκεῖνο τὸ Ἄληθῆς, εἶναι λοιπὸν εἰδοποιήσις εἰς τοὺς ἀβεντόρους. χαχαχα!.. Ἀγυρτεία ἀγυρτείας... καθὼς τὸ γράφουσε καὶ ἐπάνω σταῖς μπουτίλιας τοῦ Rob Lafecteng, ... εἴσθε τῷ ὄντι προβλεπτικώτατος.

Αλ. Ρ. Ἴδέτε τὴν ράχην μου, τί σὰς λέγει;

Διαολ. (Ἀναγινώσκουσα) «Ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ ἀρχικώτατον προσὸν τῶν ἀνθρώπων» ὠραία ἐπιγραφή γιὰ ράχην, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ γαϊδάρου ἤθελε ἔχει δικαίωμα νὰ γράψῃ στὴ δική του «Ἡ ὑπομονὴ εἶναι τὸ ἀρχαιότατον προσὸν τοῦ γαϊδάρου»

Αλ. Ρ. Μὰ τί λέγουν αἱ μόστραις μου;

Διαολ. (ἀναγιν.) «Ὁ λαὸς εἶναι οὐδὲν, ἀλλ' ἐκ μηδενὸς τὸ πᾶν.» Ἀλλὰ πῶς τοῦτο, ἐνῶ ὁ σοφὸς λέγει, ἐκ μηδενὸς οὐδὲν; ἐνῶ μόνος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ μηδενὸς κάτι ἐβγαλε;

Ἀληθ. Ρ. Ε! Κυρία μου, οἱ ἀληθεῖς Ριζοσπάσται βγαζοῦν καὶ ἀπὸ τὴν μύγα σπλίνα προκειμένου περὶ λαοῦ, ἀλλὰ τί λέγουν ἡ ποῦρσαις μου;

Διαολ. (ὡς ἄνωθεν) «Ἴδου τὸ μέλλον πολιτικὸν θρήσκευμα ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος» — χαχαχα! νόστιμο στὴν πίστη μου... εἴσαι καὶ φιλαλήτης, κάνεις καὶ καλαμποῦρ, εὐγε σου ἦρωα.

Ἀληθ. Ριζ. Κότταξε τώρα καὶ τὰ πισινὰ μου. Σοῦ τὰ δείχνω ἀπροκαλύπτως, ἐν πλήρει εἰλικρινείᾳ καὶ ἐμπιστοσύνῃ.

Διαολ. Σὲ εὐχαριστῶ διὰ μιὰ τέτοια ἐμπιστοσύνην.

Ἀληθ. Ριζ. Κότταξε καλὰ, τί βλέπετε;

Διαολ. Βλέπω, τὸ Ὠμέγα τῆς ἀθλιότητος, βλέπω τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν μὲ τὸ καλὸ καὶ τὸ καχὸ τῆς. Δεινὸν τῷ ὄντι θέαμα γυμνοῦ πατριωτισμοῦ! Σκεπάσου, σκεπάσου, δὲν μπορῶ νὰ βασιτάξω ἄλλο.

Ἀληθ. Ριζ. Ὅ,τι καὶ ἂν εἶδες μὴν τὸ εἶπες καμμιανῶ.

Διαολ. Κι' ἂν τὸ 'πῶ κίολες πρὸς θά μεῦ πιστεψῆ :

Ἀληθ. Ρ. Τὰ ἄκουσες ὄλα, τὰ εἶδες ὄλα, Πέμου τῶρα ἐν εἰληκρινείᾳ ἔχω τάχα ἀδικο νὰ ζητῶ βελτιώσεις ;

Διαολ. Καὶ ἀδικο νὰ εἶχες σὲ δικαιολογουὴν ἢ χρεῖαις σου ἢ χρεῖα πατεῖ τὸ νόμο.

Ἀληθ. Ρ. Λοιπὸν ὑγίαινε — Πάω νὰ συντάξω τὴν γεννεαλογίαν τοῦ ῥιζοσπαστισμοῦ καὶ νὰ ἀποδείξω εἰς τοὺς ἀλαλους, ὅτι ἂν γυμνὸς ἐγεννήθη, γυμνὸς ὁμως δὲν ἐμπορεῖ νὰ ζήσῃ.

Διαολ. Ὑγίαινε ξεσχεπασμενέστατε πατριῶτα, δείχνε μας τὸ Ἄλφα σου, Ἀλλὰ μὴ παραδείχνης τὸ Ὠμέγα σου τόσον ἀπροκαλήπτως.

IL CONGEDO DEL D. A. GAETA.

EPISODIO IN ISCORCIO DELL' EPOPEA GLADSTONIANA.

Perchè mai fu dimesso il virtuoso, l' integerrimo l' erudito giudice D.r Gaeta? Forse ch' erudizione, integrità e virtù, non bastano a costituire un buon Magistrato? Son forse queste doti che portano ostacolo all' amministrazione della Giustizia? O pure qualità che non fanno nè caldo nè freddo al nostro paterno Governo? o forse... ma siamo noi pazzi di lambircarci il cervello per trovare il per ch' è di tutto questo, ch' vuol saperlo s' indirizzi all' oracolo del Diavoletto e sarà soddisfatto.

Il fatto si è che il D.r Gaeta veniva dimesso, e che Domenica scorsa accompagnato da una folla di gente d' ogni sesso, età, e condizione dirigevasi fra le benedizioni di tutta una popolazione a prendere imbarco per Zante sua patria. In tale occasione il D.r Sp. Xidian qual Preside del nostro Foro pronunziava queste parole:

« Prima del vostro distacco siate cortese ad ascoltare l' espressione d' un libero sentimento che per mio mezzo esprime il Foro di quest' Isola, la più rispettabile parte del quale è qui riunita; esprime tutta Cefalonia che spontanea

vi accompagna. — Il vostro soggiorno di 7 interi anni offerì sufficiente occasione ai Cefaleni di conoscervi — essi hanno valutato tutte le vostre belle virtù, nè poteano che risentire forte il dolore quando ebbero la novella che un Giudice segnalato per integrità, probità ed indipendenza, era tolto a loro allo Stato. Possano i voti di tutt' una popolazione venir esauditi dal Creatore, onde vi conceda quella felicità di cui le vostre splendide virtù vi fan degno. » (applausi ed acclamazioni, gemiti e singulti).

Tutto commosso da tale allocuzione il D.r Gaeta con labbro tremante rispondeva ;

« No, piu non mi dolgo della dimissione che il Governo contro me pronunziò, dapoichè in tale circostanza m' è dato di sempre piu apprezzare le belle virtù dei Cefaleni, dei Cefaleni che secondo alcuni sarebbero una popolazione difficile ad amministrarsi, dei Cefaleni per cui serberò grata memoria lungo la vita. — Vi ringrazio addunque o degnissimi abitanti di Cefalonia per la solenne dimostrazione che mi porgete, mercè la quale appena se risento tutta l' amarezza dell' iugustizia subita. (acclamazioni).

Ecco come si congedò da' Cefaleni il benemerito D.r Gaeta, ci duole immensamente che per la ristrettezza dei limiti del nostro giornale non possiamo descrivere dettagliatamente ed in tutte le sue parti quella commoventissima Scena, farvi le nostre osservazioni e trarne per induzione qualche conseguenza piu generale, ma la faremo col prossimo — In tanto anguriamo a tutti quelli che cuoprono in un paese straniero uua qualunque carica che possano meritarsi da parte dei loro amministrati ed ospiti il congedo del D.r Gaeta.

A I N I Γ Μ Α.

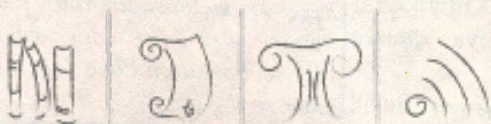
Ἐγώμαι τ' ἀνεκτίμητο, — καὶ τὸ πολὺ φθινὸς Ἐγὼ τὸ δυσλοιοῦρέτο — καὶ τὸ παντοῦ σπαρτό-Καὶ εὐγενὲς καὶ χαμερπέ: — Κι' ὅπως μὲ θέλεις εἶμαι Κι' ὄλο βρωτάω τι-εἶμαι — ἐνόςσες τι εἶμαι ;

Πρὸς τοὺς Ἀηξουραίους Συνδρομητάς.

Προτιθέμεθα τὰς ὑλικὰς ἀγέλειαις τῆς Ἐφημερίδος νὰ παρακαταθίσωμεν εἰς χεῖρας Ἐπιτροπῆς πρὸς ἑξακοσιοθνηται τοῦ μόλου, αἷς παρακαλοῦμεν ὅθεν ἕπος ὅσον τάχος μᾶς ἀποπληρώσῃτε τὰς συνδρομὰς, ἀλλῶς ὁ πόλος πληρῆναι ὁ ὅλος τῶν τῶν ο ὄλο.

Ἄ Ο ὑπεύθυνος Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΑΛΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΑΝΑΤΟΛΗ. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΟ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0060